

KIRJASTON ASIAKAS 2011 – 2016

Kirjastojen asema muuttunut: Monopoli → kilpailutilanne. Toisaalta murtunut tietovirtojen monopoli, toisaalta arvostusten monopoli. (Esim. Wikipediassa paremmat tiedot digimoneista kuin Kreikan jumalista). Miten nämä asiat näkyvät kirjastoalan koulutuksessa? Onko kirjastoalalla asenneongelma?

Ongelma ei ole enää kirjaston toimittamiskyky vaan asiakkaan vastaanottokyky. Kirjastolla on yksi malli tarjota suodatettu ja hallittavissa oleva informaatioympäristö – mutta on se malli, jota asiakkaat kaipaavat? Nettisukupolven ja perinteisen kirjastopalvelun välillä uhkaa avautua kuilu. Kirjaston käyttö ei saa olla asiakkaan kannalta erikoista ja erilaista kuin muu (informaatio)käyttäytyminen. Kokemus osoittaa, että esim. uudet opiskelijat eivät kovin innokkaasti kaiva esiin painettuja lähteitä.

Onko pitkien tarinoiden aika ohi? Muuttuuko myös tieteellisen julkaisemisen kulttuuri, joka kuitenkin on muovautunut kirjapainokauden olosuhteissa?

On ilmeistä, että kirjastot voivat ja niiden pitää hankkia yhteistyökumppaneita. Mutta kenen kanssa olla kumppani?

Tulee muistaa, että tekniikkakuiluja on aina ollut ja niitä tulee aina olemaan ikäkausittain, maantieteellisesti, sosiaaliryhmittäin jne. Ei voida olettaa, että jossakin vaiheessa "kaikki osaavat käyttää Internetiä", päinvastoin heterogeenisuus saattaa lisääntyä.

Kirjastot muuttuvat sikäli, kuin niiden asiakaskunnan toimintatavat muuttuvat. Kirjastot eivät suorastaan voine ohjata noita toimintatapoja. Oleellista on, miten muuttuu opetus ja oppiminen; tutkimuksen teko; kulttuurielämä. Toimiiko kirjasto tulevaisuudessa(kin) julkisena kohtaamispaikkana, paitsi fyysisenä tilana myös verkossa.

/EPK